

імобілізаційного стресу здійснює взаємопотенціюючий вплив на патоморфологічні зміни у підшлунковій залозі щурів, що асоціюється з гальмуванням продукції інсуліну.

АКТУАЛЬНІСТЬ БІОТЕРАПІЇ У СТОМАТОЛОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Петрова Т.А.

Полтавський державний медичний університет

Антибактеріальна терапія інфекційної патології не задовольняє практикуючого лікаря-стоматолога у зв'язку з її не завжди високою ефективністю, що у першу чергу пов'язано з розвитком антибіотикорезистентної мікрофлори. Використанню антибактеріальних препаратів іноді заважають їх небажана алергічна дія, значна органотоксичність, виникнення дисбактеріозу.

Мета дослідження. Провести огляд з ефективності використання біопрепаратів у монотерапії стоматологічних захворювань інфекційного походження.

Матеріали та методи. Проведено аналіз наукових публікацій щодо результатів клінічного використання біопрепаратів за 2000-2015 рр.

Результати. У даній роботі проведена оцінка порушень біоценозу людини в розвитку стоматологічної патології інфекційного генезу. Розглянуті фармакологічні властивості біопрепаратів (пробіотики, пребіотики, синбіотики), які здійснюють антагоністичний вплив на патогенну мікрофлору, відновлюють мікробіоценоз і не мають побічних ефектів, характерних класичним антибактеріальним препаратам. Так, терміном "пробіотики" позначають ряд лікарських засобів, що містять живі мікроорганізми, представники нормальної мікрофлори кишечника людини, які заселяючи травний канал, сприяють нормалізації його фізіологічних і біохімічних функцій, загальному оздоровленню й профілактиці захворювань. Надзвичайну важливість мають такі

властивості біопрепаратів, як їх протимікробна активність, участь у регуляції трофічних процесів, імуномодуючі властивості, профілактика канцерогенезу, зміна алергічної реактивності. Приділена увага як загальній характеристиці пробіотиків, так і окремим препаратам.

На підставі огляду наукової літератури визначена доцільність самостійного використання (монотерапія) пробіотичних препаратів для лікування хронічного катарального гінгівіту та хронічного генералізованого пародонтиту легкого ступеню. Отримані дані, які свідчать про ефективність призначення біопрепаратів у комплексному лікуванні хронічного рецидивуючого кандидозного стоматиту, періодонтиту, червоного плескатоного лишая, альвеоліту, одонтогенного гаймориту, гнійних ран щелепно-лицьової ділянки, флегмони тощо. Визнана ефективність використання пробіотиків для підготовки стоматологічного хворого до оперативних втручань з метою зменшення післяопераційних ускладнень.

Висновки. Проведений аналіз клінічного застосування біопрепаратів свідчить про перспективність та безпечність цього методу лікування у стоматологічній практиці. При патологічних процесах терапевтичного та хірургічного профілю висока ефективність виявлена у низки біопрепаратів («Симбітер», «Біфіформ», «Лінекс», «Біфікол», «Вітафлор», «Ентерожерміна», «Ентерол-250», ін.). Визначені основні проблеми застосування методу біокорекції (малокомпонентність існуючих біопрепаратів, тривала їх реактивація, недостатня клінічна ефективність при монотерапії, небезпека штучного інфікування, несумісність з антибактеріальними препаратами тощо). Подальша теоретична та клінічна розробка методу біотерапії в стоматології має сприяти підвищенню ефективності лікування в цілому.

МАКРОСКОПІЯ ЄДИНОЇ НИРКИ У СТАТЕВОНЕЗРІЛИХ ЩУРІВ ПІСЛЯ ВИДАЛЕННЯ КОНТРАЛАТЕРАЛЬНОЇ

*В.І. Півторак, В.М. Монастирський, І.А. Голубовський, А.В. Дусик
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова*